

Naar jeg taler om store Byer, mener jeg, at vi have ikke ret mange Byer, som ere saa store, at de alene uden Tiltagelse af de nærboende Landboere kunne udgøre en Kreds, men vi have kun nogle enkelte, som alene ved deres egen Hjælp kunne danne en Kreds eller endog flere Kredse, ja mange Kredse, som f. Eks. København. Naar man altsaa vil have et geografisk Grundlag for Valgkredsinddelingen — og det er vist noget, som vi indtil videre anse for absolut nødvendigt —, er det her til Lands, hvorledes man end vender og drejer det, uundgaeligt, at en Mængde Byboere ville blive opslugte af det omliggende Landdistrikt. Det er noget, som ikke kan undgaas, medmindre man vil søge et ganske andet Grundlag for Valgkredsinddelingen end det geografiske. Hvorledes man skal kunne gøre det, skal jeg ikke udtale mig om, det kan sikkert gøres, men det vil blive meget vanskeligt. Med andre Ord, for saa vidt angaar mange af Byboerne, vil det gaa dem paa tilsvarende Maade, som det i flere Tilfælde er gaaet Landboere, der ligge tæt op til en By, at Landdistriktet er saa lille i Forhold til Byen, at de blive slugte af Byboerne. Byboerne ville blive slugte af Landboerne. Det høje Ting misforstaar mig sikkert ikke, men jeg skal endnu en Gang betone, at naar man i en almindelig Sætning har sagt, at den nuværende Valgordning ikke giver Bybefolkningen tilstrækkelig Repræsentation, set i Forhold til dens Antal, siger jeg dertil, at det lader sig ikke med Nøjagtighed paastaa, thi det kan ikke nøjagtigt vides. Naar man vil have et geografisk Grundlag for Valgkredsene, lader det sig aldrig opnaa, at Bybefolkningen og Landbefolkningen kan deles i to forskellige Klasser.

Men der er en anden Ting, som er helt forskellig fra det, jeg har talt om, og det er, at der er en Mængde Abnormiteter, og disse Abnormiteter findes især i de store Byer. Der er f. Eks. her i København eller Frederiksberg — ja jeg har desværre ikke længere det statistiske Materiale, og jeg husker derfor ikke, om det er her i Hovedstaden eller lige ved — to Kredse, som have over 7,000 Vælgere, og det er jo aldeles klart, at det er en Abnormitet, og at noget saadant ikke er stemmende med Retfærdigheden. Paa samme Maade har jeg ved den Gennemgang af de statistiske Tabeller, som jeg har foretaget, opdaget flere andre Kredse, som ere abnorme, idet de ere alt for store. I saadanne Tilfælde kan man sige, at disse

Vælgere ikke have en saadan Repræsentation i Folketinget, som de i Forhold til deres Antal skulde have, og det er et Krav, som man kan stille, at det bliver rettet. Det er noget, man kan vide aldeles bestemt, og man kan tillige aldeles bestemt vide, hvorledes Rettelsen skal gaa for sig.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) nævnede, at han forstod ikke Finansministeren lige saa lidt som mig, han troede, at vi vare i Modsætning til hinanden, og han mente, at Modsætningen vilde ende med, at Finansministeren blev den stærkeste. Ja, men det ærede Medlem, som kender saa godt Politik, maa jo dog vide, at Konseilspræsidenten altid er den stærkeste, saa længe han er Konsejlspræsident. Men i øvrigt er der ikke Spor af Modsætning imellem Konsejlspræsidenten og Finansministeren i dette Tilfælde. Naar de Herrer ville gennemlæse de Ytringer, som Finansministeren har fremsat — de staa i Rigsdagstidenden Sp. 508 — ville de se, at han har sagt, at det vil „være i høj Grad ønskeligt, om Byernes Interesser og Anskuelser maa blive repræsenterede i Rigsdagen i et til deres Styrke virkelig svarende Forhold“. Ja, naturligvis. Saa fortsætter Finansministeren, at Kravet om en ligelig Repræsentation i Folketinget af Folkets forskellige Dele bliver et uafviseligt Retfærdighedskrav. Ja, naturligvis. Men min ærede Kollega fremhævede endog udtrykkelig for at undgaa enhver Misforstaaelse, at min Tanke i saa Henseende ikke var afvigende fra hans, og at det, som jeg fandt Anledning til at accentuere, var, at der ikke var Grund til at skride til en almindelig Omlægning af Valgkredsene. Jeg haaber, at de Herrer nu se det ganske klart. (*K. M. Klausen*: Nej, det gør jeg skam ikke!) Ja, jeg har nu udviklet det, og de Herrer ville se, at naar man ikke rent teoretisk vil fæste sig ved Forskelligheden i Formen og forskellige Udtryk, er der ikke den mindste Forskel, det kan der ikke være. Ogsaa jeg ønsker, at der i alle de særlige Tilfælde, hvor der er paa- viselige Abnormiteter, maa foretages Rettelser, og jeg indrømmer tillige, som jeg har sagt, at det fortrinsvis er i Byerne, at der tiltrænges Forandringer, men der er for Resten ogsaa et Par Landkredse, hvor det samme er Tilfældet. Men det, jeg betonedede, var, at en almindelig Omlægning af Kredsene, som ikke blot vilde være en Forandring af Bybefolkningens Valgkredse, men ogsaa af Landbefolkningens,